

ความคิดเห็นของพนักงานระดับปฏิบัติการต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม ของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งในปี 2558

The opinion of operational officers towards the corporative social
responsibility activities of the public company limited in 2015

ศศิวิมล เหลืองอิงคะสุต^{1*} และ มัลลิกา ผลอนันต์¹
Sasiwimol Luangingkasut^{1*} and Mallika Phonanan¹

บทคัดย่อ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานระดับปฏิบัติการต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่ง เพื่อศึกษาลักษณะทางด้านประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัท ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมการรับรู้ประเด็นปัญหาทางสังคม การตลาดเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาสังคม การบริจาคเพื่อการกุศล การอาสาช่วยเหลือชุมชน และการประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม แตกต่างกัน มีกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 200 ตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ เมื่อควบคุมตัวแปรร่วมแล้ว สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันส่งผลต่อการอาสาช่วยเหลือชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสถานภาพโสดมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าสถานภาพอื่น ๆ

คำสำคัญ: ความคิดเห็น พนักงานระดับปฏิบัติการ การดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม

Abstract

The study is about the democracy of the competent official such as, gender, age, educational level, marital status and experience in the public company. All of them have different opinions about the CSR activities of the public company, for instance the activity that educate people to know about the social problems and find the best solution to solve these problems and prevent them, marketing strategy for solving social problems donate for charity, helping local community by developing them, and run an ethical business in various way to develop the community in society. The researcher conducts the study by using 200 samples and found that there is agreeable in activity of CSR that public company give to the society. The research results from hypotheses indicate that gender, age, educational level, work experience, and income level have the significant effect to the opinion of samples size towards the corporative social responsibility activities. Furthermore, the researcher controls the factors that will effect

¹ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กรุงเทพฯ 10110

¹ Faculty of Mass Communication Art, Bangkok University, Bangkok 10110, Thailand

* Corresponding author. E-mail: maysa12433@hotmail.com

to the research results and found out that different marital status has significantly influenced the helping local community factor at significant level 0.05 and single status has the lowest average score in marital status.

Keywords: opinion, competent official, corporative social responsibility

บทนำ

สมมติฐานย่อยที่ 4 คือ ลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งด้านสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 5 คือ ลักษณะทางในประเทศไทยมีหลายองค์กรได้นำแนวคิดการดำเนินธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมมาปรับใช้กันอย่างแพร่หลายมากกว่า 10 ปี ซึ่งส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ขององค์กรและสร้างข้อได้เปรียบทางด้านการแข่งขัน อีกทั้งยังช่วยลดต้นทุนและสร้างผลกำไรอย่างยั่งยืน (จำลักษณ์, ม.ป.ป.) โดยกิจกรรมที่องค์กรต่างๆ ให้ความสำคัญมาก คือ การจัดกิจกรรมเพื่อสังคม หมายถึง การทำกิจกรรมที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหลักขององค์กรเพื่อสร้างให้เกิดประโยชน์แก่สังคมในด้านต่างๆ เช่น การช่วยบรรเทาสาธารณภัย การแจกทุนการศึกษา การสร้างสวนสาธารณะ การเป็นอาสาสมัครช่วยบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ เป็นต้น (สมาคมบริษัทจดทะเบียนไทย, 2555) โดยกิจกรรมเพื่อสังคมแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมการรับรู้ประเด็นปัญหาทางสังคม คือการจัดหาเงินทุน วัสดุอุปกรณ์ เพื่อเพิ่มการรับรู้และแสดงถึงความห่วงใยต่อปัญหาทางสังคมรวมถึงการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่างๆ การตลาดเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาสังคม คือการสนับสนุนให้เกิดการรณรงค์หรือส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านสาธารณะสุข ด้านความปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อม

หรือสุขภาพต่างๆ การบริจาคเพื่อการกุศลเป็นการช่วยเหลือไปที่ประเด็นปัญหาสังคมโดยตรงในรูปแบบการบริจาคเงินหรือสิ่งของ การอาสาช่วยเหลือชุมชนเป็นการสนับสนุนจิตใจพนักงาน หรือคู่ค้าร่วมสละเวลาและแรงงานในการทำงานให้กับชุมชนหรือสังคม และการประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม การดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจแบบเชิงป้องกันและหลีกเลี่ยงแนวทางหรือรูปแบบที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม หรืออาจทำในเชิงร่วมกันแก้ไขปัญหาทางสังคมนั้นๆ ด้วยกระบวนการทางธุรกิจ เพื่อยกระดับสุขภาวะชุมชนและเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมซึ่งทางบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งได้ให้ความสำคัญกับทุกมิติของความรับผิดชอบต่อสังคมหรือคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มทั้งภายในและภายนอกองค์กร ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของพนักงานระดับปฏิบัติการต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทดังกล่าว ซึ่งผลของการวิจัยที่ได้จะนำไปใช้เป็นแนวทางและแบบอย่างในการพัฒนาการดำเนินธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในองค์กรอื่นๆ ต่อไป

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่ง ซึ่งมีจำนวน 4,516 คน ใช้การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้

โปรแกรม G*Power กำหนดค่า effect size เท่ากับ 0.15 Power เท่ากับ 0.90 ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 367.45 ตัวอย่าง แต่เนื่องจากการดำเนินการวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้จำนวน 200 คน ใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบช่วงชั้น (stratified sampling) แยกตามสายงาน ตามด้วยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามด้วยตนเองส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะด้านประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปลายปิด (close-ended response question) มี 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัท โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือกิจกรรมที่ส่งเสริมการรับรู้ประเด็นปัญหาทางสังคม การตลาดเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาสังคม การบริจาคเพื่อการกุศล การอาสาช่วยเหลือชุมชน และการประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งจะใช้ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (interval scale) มี 5 ระดับ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการทดสอบความแปรปรวนด้วย MANCOVA ใช้ระยะเวลาดำเนินการทั้งสิ้น 3 เดือน โดยมีสมมติฐานหลัก คือ ลักษณะ

ค่าความคาดเคลื่อน (alpha) เท่ากับ 0.05 และค่าทางด้านประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1 คือลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งด้านเพศที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2 คือลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งด้านอายุที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 3 คือลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 4 คือ ลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งด้านสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 5 คือ ลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 6 คือลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน

ผลการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 66.5 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.0 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 53.50 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.5 และปัจจุบันมีรายได้ต่อเดือน 25,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.0 เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทมหาชน แห่งหนึ่งต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทนั้น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยกับการบริจาคเพื่อการกุศลมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$) รองลงมา ได้แก่ การตลาดเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาสังคม ($\bar{X} = 4.16$) ตามด้วยการอาสาช่วยเหลือชุมชน ($\bar{X} = 4.11$) การประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม ($\bar{X} = 3.93$) และกิจกรรมที่ส่งเสริมการรับรู้ประเด็นปัญหาทางสังคม ($\bar{X} = 3.84$) ตามลำดับ

ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานทางวิจัยด้วยสถิติ MANCOVA สามารถสรุปผลได้ดังนี้ สมมติฐานหลัก คือลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าความสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้โดยจำแนกข้อค้นพบตามสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้

สมมติฐานย่อยที่ 1 คือ ลักษณะทางด้านประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่ง ด้านเพศที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าเพศส่งผลต่อความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมที่ส่งเสริมการรับรู้ประเด็นปัญหาทางสังคม (Sig.=0.00) ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล (Sig.=0.00) และด้านการประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม (Sig.=0.00) โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศหญิง เนื่องจากเพศชายมีการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าเพศหญิง

สมมติฐานย่อยที่ 2 คือลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่ง ด้านอายุที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าอายุส่งผลต่อความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการตลาดเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาสังคม (Sig.=0.04) โดยกลุ่มอายุน้อยกว่า 30 ปี จะมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ

สมมติฐานย่อยที่ 3 คือลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่ง ด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับการศึกษาส่งผลต่อความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม (Sig.=0.01) โดยกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโทมีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับการศึกษาอื่น

สมมติฐานย่อยที่ 4 คือ ลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่ง ด้านสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันจะมี

ความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานเมื่อควบคุมตัวแปรร่วม (เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และรายได้ต่อเดือน) แล้วพบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันส่งผลต่อการอาสาช่วยเหลือชุมชน (Sig.=0.02) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสถานภาพโสดมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าสถานภาพอื่นๆ

สมมติฐานย่อยที่ 5 คือลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่ง ด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ต่างกันจะมีความเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าระยะเวลาในการปฏิบัติงานไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานย่อยที่ 6 คือลักษณะทางประชากรของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่ง ด้านรายได้ต่อเดือนที่ต่างกันจะมีความเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่ารายได้ต่อเดือนส่งผลต่อความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล (Sig.=0.00) และด้านการประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม (Sig.=0.01) โดยกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 35,000 บาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 35,000 บาท

อภิปรายผล

การพิจารณาผลการวิจัยในภาพรวมนั้น กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อการดำเนินกิจกรรม

เพื่อสังคมของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่ง อยู่ในระดับเห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของมิ่งขวัญ (2556) พบว่ามีความเห็นด้วยเกี่ยวกับภาพลักษณ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับฤทธิ์ชนะ (2554) พบว่าที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องมาจากการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมใดก็สามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคมทั้งในระยะสั้นและในระยะยาวได้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างของทุกงานวิจัยมีความเห็นด้วย หรือมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรที่ดำเนินกิจกรรมดังกล่าว

ในส่วนของการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทนั้น ที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดในการวิจัยครั้งนี้ คือ การบริจาคเพื่อการกุศล สอดคล้องกับผลการวิจัยของปิยะรัตน์ (2554) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ โรงแรมและรีสอร์ทบนเกาะสมุยมากที่สุด คือการเข้าช่วยเหลือชุมชนเมื่อประสบภัยทางธรรมชาติ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเป็นกิจกรรมที่สามารถเห็นผลได้ในทันที ทำให้เป็นกิจกรรมที่สร้างการรับรู้และทัศนคติที่ดีให้กับกลุ่มตัวอย่างมากกว่ากิจกรรมอื่น

ในขณะที่ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับฤทธิ์ชนะ (2554) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยกับกิจกรรมด้านการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน กล่าวคือ งานวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างคือพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่ง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างของ ฤทธิ์ชนะ (2554) คือ

ประชาชนในชุมชนบ้านหนองแพบ เทศบาลเมือง มาบตาพุด จังหวัดระยอง ทำให้มีความเห็นด้วยหรือทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่เพื่อสังคมที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนมากกว่า

นอกจากนี้แล้วผลการวิจัยยังพบอีกว่า พนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งนั้นมีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทดังกล่าวอยู่ในระดับเห็นด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของอัฐวุฒิ (2553) พบว่าพนักงานการไฟฟ้านครหลวงมีการรับรู้ต่อกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ เนื่องจากทั้งสององค์กรมีการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมและมีประโยชน์อย่างยิ่งขึ้นจึงทำให้พนักงานมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมขององค์กร นอกจากนี้ เมื่อทดสอบสมมติฐานยังพบว่า เพศ อายุ อายุงาน สถานภาพสมรส ระดับปฏิบัติงาน ระดับรายได้ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแตกต่างจากผลการวิจัยในครั้งนี้ คือ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กร ทั้งนี้ เนื่องมาจากการกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้คือพนักงานระดับปฏิบัติการ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างของอัฐวุฒิ (2553) นั้น ประกอบไปด้วยผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับต้น และพนักงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งในแต่ละระดับจะมีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และสภาพแวดล้อมการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคมนี้เองทำให้กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับตำแหน่งต่างกันกว่าจะมีความคิดเห็นแตกต่างกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งระดับเดียวกันจะมีความคิดเห็นสอดคล้อง

กับผู้ที่อยู่ในตำแหน่งระดับเดียวกับตนเอง และส่งผลต่อการทดสอบสมมติฐานในเรื่องความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กรได้

สรุป

ในส่วนของมิติด้านองค์กรและมิติด้านพนักงานนั้น องค์กรควรจัดให้มีกิจกรรมเพื่อสังคมด้านการบริจาคเพื่อการกุศลอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยมากที่สุด นอกจากนี้ พนักงานยังสามารถเข้าร่วมได้ง่ายโดยการบริจาคสิ่งของต่างๆ ของตนเองเพื่อนำไปมอบให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้ประสบปัญหา หรือกลุ่มอื่นๆ ตามความเหมาะสมต่อไป ทั้งนี้ทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรมก็ควรสื่อสารภายในองค์กรอย่างทั่วถึงเพื่อให้พนักงานเกิดทัศนคติที่ดีต่อองค์กร

สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญในการสร้างทัศนคติที่ดีและเพิ่มการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กร คือ กลุ่มเพศชาย อายุมากกว่า 30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี และรายได้มากกว่า 35,000 บาท เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากลักษณะด้านประชากรพบว่า เป็นกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมานานกว่าทำให้ไม่เห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กรและไม่เข้าร่วม ดังนั้นการสร้างทัศนคติที่ดีและจูงใจให้เข้าร่วมอาจทำได้โดยการมอบหมายให้เป็นหัวหน้าทีม หรือพี่เลี้ยงพนักงานใหม่ในการลงพื้นที่ทำกิจกรรมเพื่อสังคม เพื่อให้กลุ่มบุคคลเหล่านี้เห็นความสำคัญของตนเองที่มีต่อกิจกรรมมากขึ้น

จากผลการทดสอบสมมติฐานและพบว่าลักษณะด้านประชากรส่งผลต่อความคิดเห็นต่อกิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กร ดังนั้นในการพัฒนากิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กรต้องมีการพิจารณาลักษณะด้านประชากรของพนักงานในองค์กรด้วย และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ออกแบบ พัฒนา และดำเนินกิจกรรม เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีและการมีส่วนร่วมกับกิจกรรม ให้ทั่วถึงทั้งองค์กรมากที่สุด ส่งผลให้พนักงานในองค์กรเกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานกับองค์กร ทำให้องค์กรสามารถดำรงอยู่ได้ในระยะยาว สร้างรายได้และก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจกับประเทศต่อไป

คำขอบคุณ

ขอขอบพระคุณ รศ.วัฒนา สุนทรชัย ในความใส่ใจที่ได้ให้คำปรึกษาที่ดีที่ได้ถ่ายทอดความรู้ใหม่ๆ ที่หาไม่ได้ในห้องเรียน และได้ช่วยเหลืออย่างดีเสมอมา

เอกสารอ้างอิง

- จำลองณ์ ขุนพลแก้ว. (ม.ป.ป). สร้างคุณค่าผ่านกระบวนการ CSR (CSR-in-Process). (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล: http://202.183.190.2/FTPWebAdmin/knw_pworld/image_content/71/pw71_14pm1.pdf. (1 กุมภาพันธ์ 2558).
- ปิยะรัตน์ ไผ่ขาว. 2554. ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ธุรกิจ กรณีศึกษา ธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ท บนเกาะสมุย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, นครศรีธรรมราช.
- มีงขวัญ พงศ์นิพนธ์. 2556. ความสัมพันธ์ระหว่างตราสินค้า การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กรกับภาพลักษณ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรของพนักงานในองค์กรรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่งในเขต

- กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, นครศรีธรรมราช.
- ฤทธิษณะ น้อยกมล. 2554. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ปตท. เคมิคอล จำกัด (มหาชน) กรณีศึกษาชุมชนบ้านหนองแพบ เทศบาลเมืองมาบตาพุด. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, กรุงเทพฯ.
- สมาคมบริษัทจดทะเบียนไทย. 2555. ธุรกิจเพื่อสังคม. *TLCA News letter* 5(28): 3-4.
- อัฐวุฒิ สุวรรณฤกษ์. 2553. การมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสังคมของพนักงานการไฟฟ้านครหลวง. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.